

УДК 631.527:634.24:635.076

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ВИРОЩУВАННЯ ПЕРСИКА В СВІТІ І УКРАЇНІ

Аргунова Н.В., 2 курс

Науковий керівник: Алексєєва О. М. к.с.-г.н, доцент.

Таврійський державний агротехнологічний університет

Мета статті полягає у вивченні сучасних технологій вирощування персика.

Персик – культура теплолюбна, скороплідна, високоврожайна. Серед плодових культур помірного клімату персик по площам і валовому збору займає друге місце після яблуні. Таке поширення він знайшов завдяки своїм високим дієтичним, смаковим якостям і економічним показникам (висока рентабельність).

За своїми біологічними особливостями персик дуже вибагливий до тепла і освітлення, тому конструкції насаджень в першу чергу підпорядковані цим властивостям. Словосполучення «конструкція насаджень» включає чотири основних технологічних аспекта при вирощуванні персика. Це – сорт, підщепа, схема розміщених в саду дерев і форма крони.

Персик має дуже розтягнутий період досягання плодів (до 3,5 місяців), тому за строками досягання сорти поділяються на групи від ультра ранніх (кінець червня) до пізніх (кінець вересня, початок жовтня), а за консистенцією м'якоті на «білом'ясі» і «жовтом'ясі». Світова колекція налічує понад 5000 сортів. Серед найпоширеніших жовтом'ясих виділяють: Ерлі Майкрест, Майфловєр, Елегант Леді, Редхейвен, Річ Леді, Спрінг Хрест та ін.. З білом'ясих: Гладіс, Марія Б'янка, Вайт Леді та ін.. З консервних: Бебі Голд, Еверест, Карсон, Лоодел.

У нашій країні рекомендовано до вирощування понад 30 сортів, з них більше 60% столового напрямлення, де переважає група раннього і середнього сортів досягання. Це в основному сорти селекції Державного Нікітського ботанічного саду (Крим), Мелітопольської дослідної станції садівництва ім. М. Ф. Сидоренка ІС НААН (м. Мелітополь), Центального ботанічного саду (м. Київ) та інтродуковані (Редхейвен, Фаворита Мореттіні, Ельберта та ін.).

Підщепи для персика підбирають залежно від ґрунтів, на яких вирощують насадження. В світі і Україні серед насінневих підщеп на легких ґрунтах найбільш розповсюджені форми культурних сортів персика, мигдалю, деяких форм абрикоса, на лужних ґрунтах – персик Давида, на важких, вологих ґрунтах - алича. В Україні, як підщепа добре зарекомендував себе сорт Підщепний 1. З клонових підщеп в ряді країн використовують гібриди персика звичайного з мигдалем (GF677), гібриди персика звичайного з персиком Давида з аличею (Кубань 2, Кубань 86), відібрані форми терносливи (Сен Жульєн). З карликових клонових підщеп в інтенсивних садах застосовують Пуміселект і ВВА-1. З їх появою у країнах західної Європи практикують ущільнені насадження до 1100 – 2200 дерев на гектар.

Конструкції насаджень персика до 60-70 років ХХ ст. були представлені в світі і Україні в основному чащоподібними формами з відкритим центром зі схемами розміщення 6-5 x 4-3 м (400-700 дерев на гектар). Наприкінці минулого століття в Болгарії, Італії, Франції стали поширюватись веретеноподібні, пальметні, V – подібні, сплюснені крони. В Угорщині, Румунії, Чехії для персика найкращою кроною вважається коса і неправильна пальмета з похилими гілками. У Німеччині рекомендують дві інтенсивні форми персика: жива огорожа і шпалера, при схемі посадки 4x3 м. У Канаді поряд зі звичайною пальметою застосовують двуплечу косу пальмету. Ця форма дозволяє отримати низькорослі дерева персика без використання карликових підщеп. В Україні в останній час також садять сади персика на Пуміселекті, GF677 з веретеноподібною формою крони.

Висновки. Таким чином, літературний огляд наукових джерел показує, що в світі багато тенденцій розвитку технологій вирощування персика, які залежать від ґрунтового кліматичних умов та економіки розвитку держави.